

ת"פ 30322/08/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד סלומון מקונן, יצחק מקונן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 30322-08-21 מדינת ישראל נ' מקונן ואח'

בפני כבוד השופטת שוש שטרית
מאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד
נאשמים 1. סלומון מקונן
2. יצחק מקונן
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד חן בן חיים

פסק דין

על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעו הנאשמים בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977. בנוסף, הורשע נאשם 1 בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן

1. מהחלק הכללי עולה, כי במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום ניהל המתלונן עם המתלוננת (ילידת 2004) (להלן: **א.ח.**) קשר רומנטי משך כשנה.

הנאשמים הינם אחי אמה של ח.א, אשר ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום על רקע התנגדות המשפחה לקשר בין המתלונן ל ח.א ובשל כך שמשך תקופה של מספר חודשים, המתלונן איים והטריד את הוריה של ח.א.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 04.08.2021, בסמוך לשעה 01:00, הגיע המתלונן בליווי מספר חברים לפתח ביתה של ח.א. משהבחינה אמה של ח.א במצלמות האבטחה כי המתלונן וחבריו בפתח ביתה, אסרה על המתלוננת לצאת אליו, הזעיקה משטרה למקום ובתוך כך התקשרה לאחיה, הנאשמים ושיתפה אותם במתרחש. בהמשך היום, סמוך לשעה 14:25 התקשרו הנאשמים, מהמכשיר הנייד של נאשם 1 לטלפון של המתלונן ואיימו עליו **בכך שאמרו לו שאם יתקרב לח.א הם יפגעו בו וידקרו אותו**. בתוך כך, לבקשת ח.א הגיעה שלומית שהיא מדריכתה בפנימייה, לבית הוריה של ח.א ובהמשך הגיעו גם הנאשמים למקום ובמעמד זה איים נאשם 1 על ח.א בכך שאמר לה שהיום הוא ישבור למתלונן את הידיים ואת הרגליים אם הם ימשיכו בקשר. בהמשך למתואר, סמוך לשעה 19:30, נפגשו בני הזוג בפארק ובשעה 20:00 לערך הגיע נאשם 2 למקום. במעמד זה, איים נאשם 2 על המתלונן בכך שאמר לו **"מה אתה עושה עם אחיינית שלי? אתה לא רוצה לשחרר אותה ולהתקדם, אם לא תשחרר אותה יהיה בלגן"** וכן אמר לו **"אתה נשאר כאן"**, תוך שהוא מחייג לנאשם 1 ואומר לו **"תבוא הוא פה"**.

סמוך לאחר שנאשם 1 הגיע למקום החל להכות מכות נמרצות בראש, בצלעותיו וברגליו של המתלונן, ובעוד מתלונן שוכב על המדרכה וראשו מדמם, פנה לח.א באומרו: **"את רואה אותו עכשיו? פעם הבאה זה יהיה יותר גרוע"** ומיד

עמוד 1

לאחר מכן עזבו הנאשמים את המקום. כתוצאה ממעשי נאשם 1 נגרמו למתלונן פצע בדמות חתך בראש אשר הצריך סגירה בסיכות, וסימני חבלה שטחיים בגבו ובידיים.

בין הצדדים לא הושגו הסכמות הנוגעות לעונש ולבקשת ב"כ הנאשמים הופנו האחרונים לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש לרבות ביטול הרשעתם בדיון.

הערכת שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש 4 תסקירים בעניינו של נאשם 1. בתסקיר האחרון מיום 14.03.23 המליץ שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשם בעיקר נוכח החשש מפגיעה קונקרטית צפויה בעיסוקו ובאפשרות לעבודתו מול גופים ציבוריים בארץ ובחו"ל.

מתסקיר אשר הוגש ביום 06.04.2022 עולה כי נאשם 1 כבן 30, נשוי מזה 7 שנים ואב ל-2 ילדים בגילאי 5 ו-7 שנים ומתגורר עם בני משפחתו באשקלון. הנאשם בעל השכלה של 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית, גויס לשירות צבאי מלא כלוחם ביחידה קרבית ו שירת בקבע כשנתיים וחצי נוספות כקצין בחיל ההנדסה הקרבית. הנאשם תואר על ידי מפקדו כאדם ערכי והגון וכי במהלך השירות עבד ברצינות והשלים כל משימה על הצד הטוב ביותר.

הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, תיאר התרחשות אליה נקלעה המשפחה נוכח ש.א. ח, אחייניתו הקטינה הרתה למתלונן, כשסמוך לאחר מכן המתלונן נעצר ונאסר בגין עבירת אלימות. לדבריו, אמה של א.ח שהינה אחותו, שתפה אותו בהחלטת א.ח להיפרד מהמתלונן ולבצע הפלה, ומאז החלטתה זו החלה שרשרת איומים והטרדות טלפוניות מצד המתלונן בעיקר כלפי הוריה של א.ח, בעודו נתון במעצר. לדברי הנאשם, אחותו ביטאה בפניו תחושת פחד עד כדי אימה והוא הציע לה לגשת למשטרה ולהתלונן והיא עשתה כן מספר פעמים, ללא הועיל, שכן המתלונן לא הפסיק להטריד טלפונית את הוריה של א.ח תוך שהוא מאיים בפגיעה בהם. לדבריו, חרף איומיו התכופים והנשנים של המתלונן על אחותו ובעלה, הוא היה רגוע שכן המתלונן היה נתון במאסר. הנאשם הוסיף וסיפר כי כעבור מספר חודשים בהם היה נתון המתלונן במאסר, הוא שוחרר, ובחלוף יומיים בלבד, הוא הגיע בליווי 4 גברים אחרים לבית אחותו, ותוך שאיים לפגוע בה ובעלה, השליך אבנים על דלת ביתה. אחותו התקשרה למשטרה והגישה נגדו תלונה והגם שכן המתלונן לא אמר די והמשיך לאיים על א.ח ועל בני המשפחה. לדבריו, אחותו שיתפה אותו ואת אחיו, נאשם 2, במעשי המתלונן כאמור, בחשש הגדול שלה מפני המתלונן, עמו יצר קשר על מנת לנסות ולהפסיק את התנהגותו האלימה, אולם משהדבר לא עלה בידו, השיח שהתפתח לוויכוח הפך עד מהרה לקטטה.

השירות מציין כי הנאשם חזר והודה כי בעת הקטטה נתן אגרופים, בעט והפיל את המתלונן לרצפת הפארק ומשהבחין כי המתלונן פצוע עד זוב דם, הפסיק. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו, תוך שציין בפני השירות כי בדיעבד הוא מבין כי רגשות קשים ורצון לסייע לאחותו שחוותה תחושת חוסר אונים, הניעו אותו לפעול באלימות.

בשיחה טלפונית שקיים השירות עם אמה של א.ח, אחותו של הנאשם, תיארה האחרונה את השתלשלות האירועים בדומה למידע שמסר הנאש. לדבריה, בעלה הינו אזרח עובד צה"ל ואינו שוהה בבית במהלך השבוע ועל כן בזמנו פנתה לשני אחיה ושיתפה אותם בחששותיה.

בהתייחס לגורמי הסיכון להתנהגות עבריינית ציין השירות בקיומו של קושי אצל הנאשם בוויסות ובמיתון תגובותיו ובהתמודדות עם קונפליקטים ומצבי לחץ. השירות העריך כי הנאשם לא מחובר דיו לדפוסים בעייתיים אלימים אצלו, ומתמקד יותר בחלקים החיוביים בחייו ועל כן נראה כי זקוק לסיוע טיפולי לבחון לעומק התנהלותו האלימה והבעייתית באירוע הנוכחי.

בהתייחס לגורמי הסיכוי לשיקום, ציין השירות בהתרשמותו מהנאשם כבעל יכולת הסתגלות למסגרות לימודיות, צבאיות ותעסוקתיות, בעל קשרים עם דמויות משמעותיות וגורמי תמיכה; באחריות שלקח הנאשם על מעשיו והודאתו; שהינו בעל שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ואת הסכמתו להשתלב בקבוצה טיפולית במטרה לערוך התבוננות פנימית בכשלים בהתנהלותו ורכישת כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ותסכול ללא אלימות. לאור כך, בא בהמלצה לדחות את הדיון בכ-3 חודשים.

בתסקיר מיום 20.11.22 עולה כי בתקופת הדחייה שולב הנאשם ביום 25.10.22 בקבוצה טיפולית אצל שירות המבחן, הגיע למפגשים כנדרש ובזמן. השירות הדגיש שקשה לנאשם עם ביצוע העבירה הנוכחית והרושם שהתקבל הינו כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים ועל כן הומלץ על שילובו בטיפול פרטני במקום הטיפול הקבוצתי. עוד ציין השירות במאמצים שהנאשם משקיע במשפחתו ובמישור התעסוקתי בחייו, את שיתוף הפעולה המלא שירות המבחן והמוטיבציה להשתלב בטיפול. מכאן בא בהמלצה להטיל עונש שיקומי במסגרתו יוטל על הנאשם צו מבחן לשנה, במהלכה ישולב בטיפול פרטני בשירות. בנוסף, המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף מורחב של 180 שעות.

אשר לשאלת ביטול הרשעת הנאשם מסר השירות כי הינו אמביוולנטי. מחד, הביא בחשבון כי מדובר באדם אשר זוהי מעורבותו היחידה בפלילים, בעל כוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי ועורך מאמצים תעסוקתיים ומשפחתיים וכי הרשעתו בדין עלולה לפגוע באפשרויות התעסוקה של הנאשם. מאידך, אופי וחומרת העבירות לצד העובדה כי רק לאחרונה שולב בטיפול. לבקשת ב"כ הנאשם הדיון נדחה פעם נוספת על מנת לאפשר בחינת התהליך הטיפולי אצל שירות המבחן.

מתסקיר מיום 14.03.2023 עולה כי בתקופת הדחייה שולב הנאשם בטיפול פרטני. מקצינת המבחן המטפלת בו נמסר כי מדובר באדם וורבלי, משתף מעולמו הפנימי על מחשבותיו ורגשותיו בפתיחות ובכנות. צוין כי בשיח עמו הנאשם שיתף בחוויות ובמשברים אותם חווה לאורך השנים ובעיקר לאחרונה. במהלך המפגשים ניתן היה להתרשם ממסירות והתמסרות הנאשם לתהליך הטיפולי, ממוטיבציה גבוה ומאמצים ניכרים אותם ערך לשינוי הדפוסים המכשילים בהתנהלותו, תוך התבוננות מעמיקה על התנהלותו האלימה בעבירה הנוכחית. נמסר כי בשלב זה, הנאשם מצוי בשיאו של ההליך הטיפולי, וטרם צפוי מועד לסיום הטיפול.

במפגש נוסף של השירות עם הנאשם הביע האחרון שביעות רצות מהשתלבותו בטיפול הפרטני ומסר כי הוא חש שנתרם מהמפגשים עם קצינת המבחן המטפלת בו, שיתף בתובנה לפיה חש שכיום יוכל להתמודד באופן חיובי ונורמטיבי עם משברים אפשריים וללא אלימות. הנאשם שיתף כי לומד לבחון צעדיו לעומק בטרם ביצע מעשיו, וכי בדיעבד מבין כי היה צריך לחכות בסבלנות ולאפשר לגורמי החוק לעשות עבודתם. השירות חזר לציין במוטיבציה גבוהה של הנאשם להמשך טיפול תוך שהדגיש כי מעצרו משך חודשיים ימים בתיק דנן הווה אירוע מטלטל עבורו, כי הוא עורך מאמצים, מבין את חומרת מעשיו ומחובר למחירים התעסוקתיים, החברתיים והאישיים אותם משלמים הוא ובני משפחתו. לאור שיתוף הפעולה החיובי של הנאשם, התקדמותו בהליך הטיפולי כמתואר ומאמצים תעסוקתיים שיקומיים שעורך, חזר השירות והמליץ להטיל על הנאשם עונש של צו מבחן לשנה לצורך המשך השתתפותו בהליך הפרטני, להשית עליו צו

של"צ בהיקף מורחב של 180 שעות אשר יהווה עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, תרומה לחברה ופיצוי לנזק שהסב.

אשר לביטול הרשעת הנאשם, פרט השירות במכתב (חוות דעת) חתום בידי ירון גריב, מנהלת קבוצת PLE, "לנדא קורפריישן בע"מ", מיום 28.11.2022, שם, בסוף הדברים הובהר באופן חד משמעי כי **במידה והנאשם יורשע, חברת "לנדא קורפריישן בע"מ" תאלץ להפסיק את העסקתו בחברתם**. נוכח החשש שמא הרשעה תפגע באפשרות הנאשם לעבוד מול גופים ציבוריים כמתואר לעיל לרבות הפסקת עבודתו, לצד נתוניו האישיים כפי המפורט לעיל- בא השירות בהמלצה לביטול הרשעתו ובתוך כך הדגיש כי בביטול ההרשעה יועבר מסר מעודד לשייכותו הנורמטיבית של הנאשם לחברה ולכוחות החיוביים אצלו.

3. מתסקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 2** עולה כי הוא בן 28, רווק, מתגורר בעיר נתיבות בבית אמו, עובד כמרכיב מקררים תעשייתיים בחברת מגדלי קירורו ירושלמי, ובסיום עבודתו נתון בתנאים מגבילים.

מקורותיו עולה כי סיים 12 שנות לימוד במסגרת צבאית בבית ספר בבסיס ג'וליס שם למד מבחירה לתעודת מקצוע בתחום עיבוד שבבים ויצירה של מתכות. עם תום לימודיו המשיך למכינה קדם צבאית "**אשר רוח בו**" במצפה רמון, משך חצי שנה. הנאשם שיתף כי בחר להצטרף למכינה על מנת לשפר את אפשרויותיו להשיג גיבוש ללוחמה. הנאשם השיג מבוקשו והתקבל לגיבוש בחטיבת הצנחנים ולאחריו ליחידה מובחרת בחטיבה זו. הנאשם השתתף במסגרת שירותו במלחמת צוק איתן, עבר הסמכה לשמש בתור מ"כ והיה למפקד מצטיין (הציד מסמכים מאמתים).

הנאשם תיאר את שירותו הצבאי כחוויתי ומשמעותי עבורו. בתום שירותו הצבאי עבד בעבודה מועדפת בעיר אילת כקצין ביטחון משך שנה. לאחר מכן, עבר לעיר זיכרון יעקב ועבד בתפקיד מדריך נוער בפנימייה של חברת דיש של ילדי רווחה בגילאי 6 עד 18 במשך שנה. בהמשך, שב לעיר מגוריו, נתיבות, **שם השתלב במערך אבטחה של משרד הביטחון ועבד במחסום ארז, בין היתר כמפקד המחסום, משך כמעט 3 שנים עד שפוטר מתפקידו נוכח ההליך המשפטי המתנהל נגדו בתיק דנן.**

משפחת מוצאו מונה זוג הורים גרושים ו- 6 אחים בגילאי 28 - 37, כאשר הנאשם הוא בן הזקונים. אמו בת 52, גרושה, מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי. הנאשם שיתף כי היא סובלת מבעיות פיזיות, תיאר אותה כאישה חזקה אשר גידלה את ילדיה באופן עצמאי, מעורבת, נכחה בכל הדיונים שהתקיימו בהליך זה שגרם לה לטלטלה.

הנאשם נעדר עבר פלילי ותעבורתי. בהתייחסו לעבירה, סיפר כי אחייניתו הקטינה הייתה בזוגיות עם המתלונן שמבוגר ממנה במספר שנים וכי הקשר לא היה לרשביעות רצונה של אמ (אחותו של הנאשם) אשר שיתפה את אחיה (אותו ואת נאשם 1) במורכבות של הקשר ובאיומים מצד המתלונן על אחייניתו והוריה נוכח התנגדותם להמשיך את הקשר עמו.

לשירות המבחן סיפר כי המתלונן נהג לפקוד את ביתה של אחותו בלילות ולהשליך חפצים כאשר לא פתחה את דלת הבית, וכי לאחר שהוגשה נגדו תלונה במשטרה, הגדיל לעשות והגיע שוב לביתם עם 4 אחרים ואיים כי יפגע ביושבי הבית. לדבריו, סמוך לאחר שסיים משמרת לילה, אחיו, נאשם 1, עדכן אותו במתרחש עם אחייניתם והם נסעו יחדיו אל אחותם, כשבמהלך הנסיעה, נאשם 1 ניהל שיחה עם המתלונן ובקש ממנו להפסיק להתראות עם אחייניתו ולהטריד את הוריה. בהגעתם אל בית אחותם, נכחה מדריכת הפנימיה בה לומדת האחיינית כשזו הגיעה נוכח התדרדרות של אחייניתו בלימודים כתוצאה מהקשר הזוגי המורכב עם המתלונן. הנאשם שיתף כי ניסה לברר עם אחייניתו את טיב הקשר ואם

קיים רצון להמשיך ניהול הקשר, וזו מסרה בפניו כי היא אינה מעוניינת בהמשך הקשר. לאחר מכן, באותו הערב, הבחין במתלונן ואחיינתו יחדיו בפארק השכונתי ועל כן החליט להרתיע את המתלונן באמצעות איומים, כבהמשך ניסה לדבר עמו באופן רצינולי והמליץ לו לבחור בדרך אדפטיבית להפסיק עם מעורבותו בפלילים. בהמשך יצר קשר עם אחיו, נאשם 1, במטרה לסייע לו להרחיק בין השניים וכאשר האח הגיע, החל בינו לבין המתלונן ויכוח שהוביל לאלימות פיזית.

שירות המבחן ציין כי נעשה ניסיון לשוחח עם המתלונן אולם בירור גילה כי המתלונן, המוכר לשירות המבחן, מרצה מאסר.

השירות ציין כי הנאשם חש חרטה על התנהגותו ודרך פעולתו, שיתף כי ההליך המשפטי גבה ממנו מחיר אישי כבד בתחום עיסוקו לרבות פיטוריו מעבודה במחסום ארז. לדבריו נפגעה גם תעסוקתו בעתיד במשרד הביטחון בתחום האבטחה נוכח שלילת רישיון החזקת נשק.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות אשר שמר על דרך חיים נורמטיבית ומתפקדת שבאה לידי ביטוי ביציבות והתמדה בתחום הלימודי והאזרחי. הנאשם סיים את לימודיו וחובתו כאזרח. בעת שירותו הפגין יכולות תפקוד גבוהות שהתבטאו בתפקידו כמפקד כיתה בחיל לוחמה ובתעודת הצטיינות אשר ניתנו לו על תפקידו.

בשקלול גורמי הסיכוי לשיקום ציין השירות יכולתו הטובה של הנאשם להסתגל ולהתמיד במסגרות השונות בחייו, יכולתו למלא תפקידים שונים בחייו ולגלות מסירות ואחריות בתפקידים אלו. עוד ציין ביכולות הנאשם לתקשורת טובה וישירה תוך הבעה של מחשבותיו ורגשותיו בצורה ברורה. עוד ציין השירות כי הנאשם בעל שאיפות, בעל תפיסה עצמית חיובית וכי מעורבותו בעבירה הנדונה מהווה פגיעה רבה בדימויו העצמי. בנוסף לאמור צוין כי ההליך הפלילי אשר פגע במישורים שונים בחייו ועד כדי שפוטר מעבודתו בתחום הביטחון, מהווה עבורו גורם הרתעתי משמעותי.

בשקלול גורמי הסיכון, ציין השירות כי לצד התרשמותו מכך שהנאשם נוטה לייחס את נסיבות מעורבותו בעבירה כצורך להגן על משפחתו, יש להביא בחשבון את התנהגותו פזיזה בעת ביצוע העבירה, חוסר שיקול הדעת והעדר מחשבה על השלכות מעשיו לטווח הארוך.

בהתייחס לשאלה הרשעתו, חזר השירות לציין כי מדובר באדם צעיר אשר מנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, נעדר עבר פלילי, הפועל למען עתידו האישי והתעסוקתי, לקח אחריות מלאה על מעשיו תוך ביטוי תסכול, בושה וחרטה על ביצועם. בנוסף, לאור שהנאשם ביטא רצון להמשיך שילובו במערך האבטחה במשרד הביטחון לצד עובדת פיטוריו נוכח ההליך הנוכחי, קיים חשש ממשי כי הרשעתו בדין תפגע באפשרויות התעסוקתיות העומדות בפניו בתחום הביטחון. בנוסף, צוין כי ההליך המשפטי מהווה עבורו תחושת בושה עמוקה ופגיעה בתפיסתו העצמית החיובית והמתפקדת, ובדימויו העצמי. **להערכת השירות הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית, שכן מדובר באדם צעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומתפקדת.** דעת השירות הינה כי ישנה חשיבות לכך שענישת הנאשם לא תהווה מכשול לעתידו התעסוקתי, על כן בא בהמלצה לבטל את הרשעתו בדין, ולהטיל עליו ענישה שיקומית חינוכית בדמות של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. התביעה הגישה תעודה רפואית ותמונות המתעדות חבלה בדמות חתך של כ-7 ס"מ בראשו של המתלונן וסימני חבלה בדמות אדמומיות באזור הצלעות והידיים.

5. ההגנה הגישה בעניינו של נאשם 1 את המסמכים הבאים: פנייה מיום 28.11.2022 של מנהל קבוצת PLE, מקום עבודתו של הנאשם לפיה הרשעתו בדין עלולה תביא לסיים העסקתו (נ/7); חוו"ד מיום 28.11.2022 של קצין הנדסה בחטיבה 16 (מילואים) (נ/8); תעודת הוקרה מגדוד 76 (נ/9); תעודת לוחם (נ/10); תעודת הצטיינות מצה"ל (נ/11); מכתב המלצה והערכה ממקום העבודה (נ/12); דיסק שמע בו נשמע המתלונן מאיים על בני משפחת הנאשם (נ/12); 2 הודעות שמסרו בני משפחה במשטרה בקשר עם האירוע שהתרחש בפתח ביתה של אחות הנאשמים ושקדם לאירוע נשוא כתב האישום (נ/13); הודעת אמה של א.ח. אחותם של הנאשמים מיום 4.8.2021 בשעה 17:30 קודם הגעת המתלונן יחד עם 4 גברים אחרים לפתח ביתה (נ/14).

בהמשך, הועבר ללשכתי דיסקון קי המכיל סרטון שהורד ממצלמות אבטחה בו תועד המתלונן מטריד את משפחת הנאשמים ביום 04.08.2021.

ההגנה העידה כעד אופי את מר דוד בן ברוך, חברו ומפקדו של נאשם 1 אשר סיפר על שירותם הצבאי המשותף בפלוגה מבצעית בחיל הנדסה קרבית, יציאתו של הנאשם לקורס מ"כים, ולאחריו לקורס קצינים. בהמשך לכך, כי בעת שהיה סמ"פ פיקד על הנאשם שהיה מפקד מחלקה והוסיף: "אנחנו חברים ועברנו שירות יחד, מבחינתי הוא תמיד היה מפקד ותמיד היה לו את הערכים והדרך להנחיל ולהעביר זאת לחייליו והייתי רואה זאת גם במקום שאני מפקד עליו וגם מתוך חבר שיועד לקבל מרות ויודע לסייע ולקדם עם המון ערכים. היום אני רואה את החיילים שלו בין אם זה באקדמיה שיוצא לי לפגוש אותם שם ואני יודע שהוא דמות משמעותית מאוד וחיובית עבורם. אני יודע שהוא עושה המון מאמצים בשביל להתפתח ולדאוג למשפחתו והוא עושה זאת בצורה מאוד טובה.

אני אישית לא יודע מה אני עושה פה איתו בסיטואציה הזו שהוא נקלע אליה אני יודע מי הוא כאדם, האירוע לא משקף את מי שהוא ומה שהוא. יש לי המון לומר עליו טוב אבל אם אני סופר רגעים קשים במהלך השירות הצבאי, אז מדובר ברגעים שאם אין לך חוסן לראות את האחר אז לא ניתן לתרום ולסייע במערכת שעובדת בצורה צוותית. צבא זה חלק מזה הכל עובד ביחד ושיתוף פעולה שלו ואיך שהוא היה נמצא, הוא היה נוכח, הוא דמות".

6. בעניינו של נאשם 2 הגישה ההגנה את המסמכים הבאים: תעודת הסמכה ממשטרת ישראל לקורס מאבטח (נ/1); תעודת גמר קורס מ"כים (נ/2); תעודת שחרור וציון האותות שקיבל הנאשם (נ/3); תעודת הצטיינות מצה"ל (נ/4); תעודת הוקרה ממכינה "אשר רוח בו" (נ/5); תלושי משכורת מעבודתו בתפקיד מאבטח (נ/6).

ההגנה העידה כעד אופי את מר ליאור לוי אשר שירת עם נאשם 2 ביחידה מובחרת של הצנחנים: "אני מכיר את עודד מ2016 הוא סיים שירות מלא בצנחנים. ביצענו ביחד 5 אימונים ושני תעסוקות מבצעיות. אני מכיר את עודד כבנאדם שקול, מבצע משימות עם הגדלת ראש, בצורה טובה, מערכת. אני יכול לספר על אירוע תחת סיכון, תחת אש שתפסנו מבוקש, לא היה רחוק ששנינו חקוקים תחת אותה אנדרטה. הוא היה גורם חיוני בפלוגה, נמצא באחוז העליון של ההגעה. האירוע ששמעתי עליו לא הולם את האופי כפי שאני מכיר אותו ב-6 שנים האחרונות. בסך הכל אני מעוניין לדעת מתי הוא יוכל לחזור אלינו לשרת שכן בעקבות האירוע הזה הוא לא

הגיע לאימונים האחרים בגלל ההגבלות שהושתו עליו. שוב הוא גורם חיובי בפלוגה ומגדיל ראש ואני הגעתי במיוחד מהמרכז היום על מנת לומר את הדברים בפני בית המשפט ושתקח את דבריי בחשבון".

7. המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב והוסיפה על פה. בגדרי טיעוניה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע נאשם 1, הטעימה את חומרת העבירות ובשים לב לנסיבות ביצוען, ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ התביעה הדגישה כי בנסיבות אחרות הייתה עותרת למתחם עונש שהרף התחתון בו גבוה בהרבה מזה לו עתרה, אלא שבמקרה הנדון, הביאה בחשבון את התנהגות המתלונן שהטריד ואיים על הוריה של א.ח., אחייניתו של הנאשם, מה שלמעשה היווה את הרקע והמניע לתקיפתו על ידי נאשם 1.

בהתייחס לתסקירי שירות המבחן והמלצותיו, נטען כי ההמלצה העונשית לצו מבחן ושל"צ מהווה חריגה קיצונית ממתחם הענישה, בין היתר, בהינתן שהנאשם לא סיים את ההליך הטיפולי בו שולב, הגם שבשלב זה ניתן לראות כי מדובר בהליך טיפולי חיובי. לדידה של התביעה, גם אם בית המשפט רואה לנכון לחרוג במידה מסוימת ממתחם העונש ההולם, אזי החריגה צריכה להיעשות כך שהירידה ממתחם העונש ההולם תעמוד על 9 חודשי עבודות שירות.

אשר לביטול ההרשעה, נטען כי הנאשם לא עומד בתנאים שהותוו בהלכת כתב. נטען כי חומרת העבירה ותוצאתה בדמות חבלות שנגרמו למתלונן, אינה מאפשרת לוותר בנסיבות העניין על הרשעה ועל כן לא מתקיים התנאי הראשון. אשר לתנאי השני נטען כי לא הוכחה פגיעה קונרטית בנאשם בהעדר אסמכתאות בהקשר זה.

בסוף הדברים, משהביאה בחשבון את עברו הנקי של הנאשם, עתרה לגזור את עונשו בחלקו התחתון של מתחם העונש, ובנוסף להשית עליו מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלונן, קנס והתחייבות.

באשר לנאשם 2 שהורשע בעבירה של איומים, עתרה התביעה למתחם עונש הנע בין 6 חודשים אשר יוכלו וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה, הפנתה לעובדות כתב האישום, לחלקו של הנאשם באירוע וטענה לפגיעה לא קלה בערכים המוגנים שבבסיס איסור עבירת האיומים, נוכח שמדובר באיומים ברף גבוה הכולל איומים באמצעות הטלפון על המתלונן להימנע מקשר עם אחייניתם אחרת יפגעו בו וידקרו אותו, כשבהמשך הנאשם מאיים על המתלונן כי אם לא ישחרר את אחייניתו יהיה בלאגן ועוד אמר למתלונן "אתה נשאר". לדידה של התביעה, נאשם 2 הסלים את האירוע בכך שהתקשר לנאשם 1 וביקש ממנו להגיע למקום, ולאחר שנאשם 1 מגיע למקום התרחש האירוע העיקרי נשוא כתב האישום. בתימוכין הפנתה למקרים בפסיקה מהם ביקשה ללמד על מתחמי ענישה הכוללים מאסרים בפועל בעבירות איומים.

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה בעברו הנקי, אחריות שלקח על מעשיו והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר ועתרה להשית עליו מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ככל שימצא מתאים. בנוסף עתרה להשית עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקורבן העבירה. בהתייחסה לשאלת ביטול הרשעת הנאשם, נטען כי אינו לא עומד בתנאים שהותוו בהלכת כתב ובכל מקרה התביעה עומדת על הותרת הרשעתו בדיון.

8. **ב"כ הנאשמים, עו"ד חן בן חיים**, עתרה לבטל את הרשעתם הנאשמים, ביו היתר, בהתאם להמלצת שירות

בהתייחסה לנאשם 1, ביקשה כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו, ינתן משקל משמעותי לחלקו של המתלונן ברקע והשתלשלות הדברים קודם וסמוך לאירוע נשוא כתב האישום, כמתבטא בהתנהגותו האלימה כלפי בני משפחתו של הנאשם, הוריה של א.ח. שהינה קטינה והייתה בת זוגו של המתלונן. נטען כי המתחם לו עתרה התביעה, לא הולם את מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות. בכל מקרה, נטען כי המקרה הנדון מצדיק חריגה משמעותית ממתחם הענישה אותו יקבע בית המשפט ובתימוכין הפנתה למקרים בפסיקה. לדידה, עניינו של הנאשם לא רק מצדיק חריגה ממתחם העונש אלא גם מצדיק ביטול הרשעת הנאשם. בהקשר זה הפנתה לתסקירי שירות המבחן ללמד על הנאשם הנעדר עבר פלילי קודם ונעדר מאפיינים עברייניים, אשר כבר בראשית ההליך המשפטי הביע חרטה עמוקה וצער על מעשיו, הבין כי הוא נדרש להליך טיפולי, השתלב בהליך טיפולי ייעודי ומתואם שנצני תוצריו כבר ניכרים בתסקיר האחרון של שירות המבחן.

לאמור הוסיפה ופרטה בהרחבה בקורותיו של הנאשם, שירותו הצבאי המשמעותי ועבודתו הנתמכים בתעודות הערכה והצטיינות, לרבות העולה מעדותו של מפקדו וחברו לנשק, והכל ללמד עליו זכות כאדם חיובי וטוב אשר שלא מרצונו הטוב נקלע לאירוע בגדרו כשל ומעד לראשונה בחייו, אירוע מטלטל בחייו הוא מתחרט ובוש בשל כך. ב"כ הנאשם חזרה והדגיש את הרקע והשתלשלות הדברים שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות לצד רצונו לסייע ולהגן על אחרות ובעלה שהיו חסרי אונים מול מעשיו האלימים של המתלונן כלפיהם חרף פנייתם ולא פעם למשטרה.

בנוגע להרשעתו, הסכימה ב"כ הנאשם לחומרה הגלומה במעשיו. לצד זאת, טענה כי מבחני המשנה שנקבעו בהלכת כתב "חומרת העבירה" לא עומדת לבדה אלא באה על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, כך שהתנהלותו האלימה המתמשכת של המתלונן לרבות סמוך לפני האירוע נשוא כתב האישום, מקהה באופן משמעותי מחומרת מעשי הנאשם ומכשירה את הדרך לביטול הרשעתו, בהינתן נתוניו האישיים, ההליך הטיפולי אותו עבר וימשיך לעבור ובעיקר נוכח החשש הממשי לפגיעה קונקרטית בשיקומו ועבודתו כעולה ממסמך שהוגש ממקום עבודתו. בהקשר זה הפנתה לע"פ 8528/12, ציפורה נ' מדינת ישראל, (פסקה 9) ולמבחני המשנה בהם פרט בית המשפט בע"פ 5985/13 להימנעות מהרשעה. נטען כי רובם של מבחני המשנה מתקיימים בעניינו של הנאשם, לרבות עברו הנקי, הסבירות הנמוכה עד לא קיימת כי מעשיו ישנו כנלמד מהתסקיר. עוד הוסיפה וטענה כי העבירה אותה ביצע הנאשם אינה מלמדת על דפוס התנהגות כרונית, אלא על מעידה חד פעמית בנסיבות שגם התביעה מסכימה כי הן חריגות בהינתן חלקו המשמעותי של המתלונן ברקע והמניע לתקיפתו, מעמדו ותפקידו של הנאשם, האחריות שנטל על מעשיו, החרטה ובעיקר כי ההרשעה תביא בהכרח לפיטוריו מעבודה.

לטענת ב"כ הנאשם, מכלול הדברים האמורים, מטה את הכף לעבר ביטול הרשעת הנאשם. בהקשר זה הוסיפה, כי בטיעוני התביעה לעונש לא נמצא כל התייחסות לנתוניו האישיים של הנאשם, לעולה מהתסקיר אודותיו ומאפייני אישיותו, לרבות השינוי שחל בו לאחר ההכרה וההבנה בהתנהלותו האלימה בתוך האירוע, לצד הכלים אותם רכש וירכוש במהלך התהליך הטיפולי שבעיצומו הוא נתון.

עוד טענה כי התביעה לא נתנה משקל ראוי להתנהגותו האלימה של המתלונן אותה סיכמה באמירה כללית ושטחית **"אנחנו יודעים שהמתלונן חודשים רבים איים על המשפחה"** בעוד שמדובר "בטרור" ממש שהפעיל המתלונן על משפחת הנאשמים מתוך כתלי הכלא, בכללו איומים קונקרטיים לפגיעה פיזית, הטרדה טלפונית אינטנסיבית תוך שהפך את חייהם לסיט שנמשך על גבי חודשים רבים, וכאשר יומיים לאחר שחרורו מהכלא התייצב בפתח ביתה של אחות הנאשמים עם 4 גברים נוספים, השליך אבנים ולמעשה הוציא לפועל את איומיו.

בעניינו של נאשם 2 טענה עו"ד בן חיים, כי בהינתן הרשעתו בעבירת איומים שעצמתה ברף נמוך "אם לא תשחרר אותה יהיה בלאגן" הרי זו מאפשרת וויתור על הרשעתו, בהינתן, בין היתר, נתוני האישיים החיוביים לצד תסקיר חיובי ביותר, ממנו עולה ונלמד על העדר דפוסי התנהגות עברייניים ואף העדר כל נזקקות טיפולית. בקשר לביטול הרשעתו עמדה על המחירים הכבדים אותם שילם נוכח מעשיו, בין היתר, מעצרו משך חודשיים ימים מאחורי סורג ובריאח לראשונה בחייו; פיטוריו המיידים מעבודה כמפקד אבטחה ב"מחסום ארז"; הפסקת שירות המילואים עת מדובר בלוחם קרבי ביחידה מובחרת של חיל הצנחנים, ללמד על פגיעה קונקרטיית בפועל בנאשם נוכח ההליך המשפטי, לא כל שכן הותרת הרשעתו בדיון. מכלל הדברים האמורים, עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולבטל הרשעתו.

נאשם 1 בפתח דבריו בקש "אני רוצה להתנצל בפני המתלונן, בפני אחיינית שלי ובפני כל הסביבה שנפגעה מזה, המשפחה הקרובה שלי, אחי". הביע צער על כי במעשיו פגע באנשים להם שימש דוגמא, כך למשל לנאשם 2 שהוא אחיו הצעיר ממנו. לדבריו העבריינות אינה חלק מאורחות חייו.

נאשם 2 בקש גם הוא "להתנצל בפני כל האנשים שנפגעו ממני, המתלוננים". לדבריו שילם מחירים כבדים נוכח מוערבותו "החיים שלי התהפכו ממש. מצאתי את עצמי בלי עבודה, לא יודע מאיפה להתחיל, מעצר בית, עד היום אני סוחר ריקושטים מהדבר הזה. לא הולך למילואים והייתי שותף פעיל הולך הרבה למילואים ואת מה שהיה לי בעבר הרישיון לנשק לא אוכל להחזיר יש הוצאות כספיות לצורך הזה ואין לי. אני בכל מקרה אכבד כל החלטה של בית המשפט".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. כבר שנים יוצאת קריאה מבתי המשפט השונים להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות כדרך לפתרון סכסוכים, תוך דגש על תפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברה הישראלית. כך בדברי בית המשפט בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו]), 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה.."

למרבה הצער האלימות בחברה הישראלית ממשיכה להרים ראש ולשלוח זרועותיה לכל מרחב, והקריאה להחמרה

בענישה בעבירות אלימות נוכח פגיעתן ברקמה החברתית וביטחון הציבור חוזרת ונשנית, כך בדברי בית המשפט בע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

10. פגיעת נאשם 1 בערכים המוגנים אינה קלה. המדובר באירוע אלימות שתוצאתו הותירה חבלה משמעותית בדמות חתך בראשו של המתלונן אשר ניכר כי הוכה נמרצות על ידי נאשם 1 המבוגר ממנו בשנים לא מעט. **בחינת נסיבות ביצוע עבירת הפגיעה** מעלה כי זו בוצעה בנוכחות נאשם 2 אשר לא רק שלא עשה על מנת למנוע או להפסיק את האירוע, אלא היה זה שהזעיק למקום את נאשם 1 במטרה ללמד את המתלונן לקח ולכל הפחות להניא אותו מהמשך קשר עם אחיינתם, כשמוקדם יותר באותו יום איימו השניים לפגוע פיזית במתלונן על רקע אותו קשר עם אחיינתם.

לצד האמור, בחינת הדברים קודם להתרחשות האירוע לרבות האיומים שאיימו הנאשמים על המתלונן, מלמדת על חלקו האלים הלא מבוטל של המתלונן בהשתלשלות עד לאירוע האלים בגדרו הוכה כאמור. כעולה מעובדות כתב האישום, משך מספר חודשים, איים והטריד המתלונן את הוריה של ח.א. על תוכן האיומים ואופן הטרדתם נלמד מעדותם של השניים במשטרה (ראו מ נ/12 ועד נ/14) וכן בעובדות כתב האישום וטיעוני המאשימה לפיהם "**אנחנו יודעים שהמתלונן חודשים רבים איים על המשפחה**" (מהן עולה כי המתלונן נהג להתקשר לכל אחד מהם בנפרד, בכל שעה, לרבות שעות לילה מאוחרות תוך שהוא חוזר ומאיים לפגוע בהם פיזית.

כמו הנאשמים כך אחותם של הנאשמים סיפרה במשטרה כי כל זמן ואיומי המתלונן הופנו אליהם בעת שהיה מאחורי סורג ובריא (בעניין אחר) לא עלו חששות ממשיים לפגיעה מיידית בהם. אלא מה, מיד לאחר שחרורו של המתלונן ממאסר הוא מגיע לביתם בשעת לילה מאוחרת, 01:00, כשהוא מלווה ב 4 גברים אחרים, ובמעמד זה מאיים לפגוע בהם (ראו ב נ/13 ונ/14) ללמד על עצמת אלימות מילולית והתנהגות גבוה של המתלונן כלפי הורי חברתו בעבר (אחותם ובעלה של הנאשמים)). ברקע הדברים האמורים (הובא בתמצית) החלה השתלשלות האירוע בו עורבו הנאשמים לאחר שאחותם שיתפה אותם במעשי המתלונן כלפיהם בשעות הלילה ולאחר שנאלצה להזמין את המשטרה על מנת למנוע מהמתלונן לנסות ולהמשיך לפגוע בה ובבני המשפחה שנכחו בבית באותה עת. מעובדות כתב האישום, לרבות מדברי הנאשמים לשירות המבחן עולה כי האחרונים עשו מאמץ לבוא בדברים עם המתלונן על מנת שיפסיק התנהלותו האלימה כלפי אחותם לרבות המשך הקשר עם אחיינתם, אולם משהדבר לא צלח, איימו לפגוע בו, כשהמשך איומים אלה יצאו לפועל במהלך אותו היום.

לצד האמור, יש להביא בחשבון כי אין מדובר באירוע מתוכנן וודאי לא תכנית עבריינית מאורגנת מראש לתקוף את המתלונן, חרף האיומים עליו בשלב מוקדם של היום.

בכל מקרה, נחدد ונאמר כי חרף חלקו של המתלונן בהשתלשלות הדברים המקדימה לאירוע האלים, לרבות חשיפת הנאשמים לחוסר האונים של אחותם ובעלה לנוכח התנהגותו האלימה המתמשכת של המתלונן כלפיהם - לא היה ולא יכול להיות כדי להצדיק את מעשי נאשם 1 אשר בין היתר נטל את החוק לידיו.

בכל הנוגע לחלקו של נאשם 2, זה כאמור יכול היה למנוע את האירוע ככל שלא היה מבקש מנאשם 1 להגיע למקום עמוד 10

על מנת לסלק את המתלונן משם, או לכל הפחות היה עושה על מנת למנוע ו/או להפסיקו בשלב מוקדם. בכל מקרה, באיומים שהשמיע כלפי המתלונן **"מה אתה עושה עם אחיינית שלי? אתה לא רוצה לשחרר אותה ולהתקדם, אם לא תשחרר אותה יהיה בלבן"** כמו גם האיומים שהושמעו כלפי המתלונן קודם לאירוע, אין כדי פגיעה משמעותית בערכים המוגנים שביסוד האיסור על עבירת האיומים.

11. **ענישה נוהגת** - העונשים על מי שביצעו עבירות אלימות נעה בקשת רחבה, ולרוב נגזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן. בחינת המקרים בפסקת בתי המשפט, על פי רוב תשאף למקרים שנסיבותיהם דומות פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים או קלים יותר, ניתן ללמד על הענישה הנוהגת והראויה לנהוג, והכל בהתאמה ובשינויים המחויבים למקרה הנדון.

בעפ"ג 42435-04-23 **אבו טהא ואח' נגד מדינת ישראל**, שניתן לאחרונה (21.6.23) דחה בית המשפט את ערעורם של המערערים על חומרת העונש אותו גזר בית משפט זה, 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם 2, צעיר בן 19 שנים, נעדר עבר פלילי, ו- 17 חודשי מאסר בפועל על נאשם 3, צעיר בן 22 נעדר עבר פלילי. המערערים, ונאשם 1 בכתב האישום, תקפו בחמת זעם, בצוותא חדא את המתלונן, שלא עשה להם כל רע, בצאתו ממועדון בו בילה יחד עם חבריו. המערערים ביחד עם נאשם 1 היכו את המתלונן נמרצות בפניו ובכל חלקי גופו, באגרופים וסטירות תוך שמתלונן 2 הולם בראשו פעמים רבות עם מפתח שבדי (מפתח צינורות) והכל תוך ניסיונות של מאבטחי המועדון וחבריו של המתלונן להרחיקם מהמתלונן. ביהמ"ש המחוזי עמד על החומרה שבתקיפת אדם בחבורה ובפרט פגיעה בחפץ קשה. בנסיבות של התלהמות ופרעות מתוך רצון לפגוע ולחבול, אישר את מתחם העונש אותו קבע ביהמ"ש קמא בעניינו של המערער 1, בין 14 ל-32 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של מערער 2, בין 15 ל-32 חודשי מאסר בפועל, כמו גם את העונשים שהושתו על כל אחד מהמערערים, צעירים בגילאי 19 ו-22, נעדרי עבר פלילי.

בת"פ (ת"א) 58915-10-21 **מדינת ישראל נ' עליאן**, דובר על מי שבעקבות ויכוח כספי בינו לבין המתלוננת, דחף אותה על המיטה, נטל בקבוק זכוכית וניפץ אותו על ראשה, ולאחר מכן הכה באמצעות שבר הבקבוק בחזה והוסיף ואיים עליה. למתלוננת נגרמו פציעות בדמות חתך ודמם קל בקרקפת והיא נזקקה לקבלת טיפול רפואי. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

בת"פ (ב"ש) 34230-02-20 **מדינת ישראל נ' עתאיקה**, הנאשמים הורשעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ופגיעה בנסיבות מחמירות בגדרן נגרמו למתלוננים חבלות באף, שברים באף, שבר ברצפת העין אשר לאחר טיפול שחוררו לביתם. בהתאם להסכמות הצדדים, התביעה הגבילה עתירתה לעונש ל-25 חודשי מאסר בפועל. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על נאשם 1 - 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על נאשם 2 - 20 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי.

ת"פ (שלום אילת) 47816-01-19 **מדינת ישראל נ' דהן**, נקבע מתחם בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מי שהורשע בעבירות של פגיעה ואיומים.

בת"פ 64139-07-18 **מדינת ישראל נ' חכמון**, קבע מתחם שנע בין 15 ל-30 חודשים במקרה בו דובר על מי תוך

הפרת תנאי מעצר הבית, תקף את המתלונן בכך שדקרו 2 דקירות באזור העכוז.

בת"פ (שלום ב"ש) 59343-06-16 **מדינת ישראל נ' בן סימון**, הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשעברין מזויין, החזקת סכין שלא למטרה כשרה ואיומים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' יגאל טלקר**, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשעברין מזויין, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 14 ל-42 חודשי מאסר בפועל.

בעבירות איומים, לרוב נמצא מתחמי ענישה החל ממאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וזה כמו כל מתחם ענישה, בעיקר הינו תלוי נסיבות ביצוע העבירה, לצד הרקע לביצוע והתוצאה.

ראו למשל, ת"פ (שלום ב"ש) **6263-10-21 מדינת ישראל נ' נחום (23.11.21)** דובר על שני תיקים שצורפו כאשר בכל אחד מהם הורשע הנאשם בעבירת איומים על עובדים בסניף 'שופרסל'. לעומת זאת, בת"פ (שלום ב"ש) 58985-02-15 **מדינת ישראל נ' מסנאו (9.9.15)**, קבע בית המשפט את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 13 חודשי מאסר בפועל. שם דובר במי שלאחר ניהול הוכחות הורשע ב-2 עבירות איומים שהפנה כלפי בת זוגו, בשני מועדים שונים. בפעם הראשונה איים עליה כי יחתוך אותה עם סכין מאיבר המין ועד למעלה, ובמועד אחר איים עליה באמצעות סכין אותה הניף לעברה תוך שהיא נמלטת ממנו ומסתרת מפניו מתחת למיטה בחדר השינה. בית המשפט קבע כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית בהינתן שמדובר באיומים בוטים כלפי בת זוג, בשתי הזדמנויות שונות ללמד שאין מדובר במעידה חד פעמית כשאחד מהאיומים נמצא ביטוי באקט פיזי שבו הנאשם מנופף בסכין מול המתלוננת והביא אותה להסתתר מפניו מתחת למיטתה. זאת ועוד, בית המשפט הוסיף ונתן משקל לעובדה שנוכח עוצמת החשש של המתלוננת מפני הנאשם, היא בחרה לעזוב את הבית עם ילדיה ולעזוב למקלט על אף הקושי הכרוך בכך, כעולה מעדותה במהלך ישיבת ההוכחות בפני בית המשפט.

סיכום כלל הדברים האמורים ולאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, ובהביאי בחשבון את מתחם העונש לו עתרה המאשימה נוכח " **תרומתו**" המשמעותית של המתלונן להשתלשלות האירוע, סבורני כי **מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נכון כי ינוע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש בעניינו של נאשם 2 נכון כי ינוע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.**

סטייה ממתחם העונש

12. בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, היינו אם הנאשם השתקם או אם קיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18) התייחס בית המשפט העליון למונח "סיכוי של ממש להשתקם" בציינו:

"מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר,

עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי".

נמצא איפה, שיקולים שונים נוספים שאינם מהווים רשימה סגורה, בכוחם להצביע על פוטנציאל שיקומי המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, בניהם: עבר נקי וניהול אורח חיים נורמטיבי, שיתוף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, לרבות מוטיבציה שמפגין הנאשם לשיקום (ראו עוד בע"פ 4503/16 אבו שנדי נ' מדינת ישראל (5.5.17); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 526/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.14))

למקרא תסקירי שירות המבחן עליהם הורחב לעיל בעניינו של נאשם 1 אין מי יחלוק בנתוניו ומאפייני אישיותו הטובים. המדובר במי שהוא בעל כוחות חיוביים ויכולת הסתגלות למסגרות לימודיות, צבאיות ותעסוקתיות, בעל קשרים עם דמויות משמעותיות וגורמי תמיכה; לקח אחריות מלאה מעשיו; ניהל חיים נורמטיביים יצרניים והוא בעל שאיפות להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי, מי שהתגייס להליך טיפולי בקבוצה ייעודית במטרה לערוך התבוננות פנימית בכשלים שבהתנהלותו באירוע הנוכחי ורכישת כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ותסכול.

הנאשם שולב בהליך טיפולי באוקטובר 2022 והוא בעיצומו של תהליך זה. גם אם יהיה מי שיאמר, כי אין די בשלב הטיפולי בו נתון הנאשם, הרי שלא יכול להיות חולק על קיומם של סיכויי שיקום מובהקים לאור העדר כל דפוסים עברייניים לצד נתוני החיוביים והיחודיים עליהם נלמד מתסקירי השירות ולא פחות מעדי האופי, אלה בדמות, מר דוד בן ברוך, חברו ומפקדו של הנאשם אשר סיפר על שירותם הצבאי המשותף בפלוגה מבצעית בחיל הנדסה קרבית, ועל מאפייניו הטובים והערכיים, ואלה שבתעודות הוקרה ומצויינות שהוגשו לעיוני. בנוסף לאמור, המוטיבציה גבוהה שלו להמשך טיפול, העובדה כי מעצרו משך חודשיים ימים הווה אירוע מטלטל ומרתיע עבורו, כי הוא מבין את חומרת מעשיו, עורך מאמצים ומחובר למחירים התעסוקתיים, החברתיים והאישיים אותם משלמים הוא ובני משפחתו. אם לא די באלה, הרי הנאשם עוד ימשיך בהליך הטיפולי במסגרת צו מבחן עליו המליץ השירות שירות המבחן.

מכלל הדברים האמורים, סבורני, כי המקרה הנדון הוא מהמקרים החריגים בו מתקיימים סיכויי שיקום מובהקים לצד נתונים אישיים מעוררי הערכה אשר במובהק מטים את הכף באופן מובהק לסטייה משמעותית ממתחם הענישה אותו קבעתי.

הדברים נכונים ויפים לא פחות ביחס לנאשם 2 אשר בעניינו לא מצאתי להרחיב דברים בהינתן העבירה בה הורשע לצד נתוני האישיים המרשימים, מאפייני אישיותו החיוביים, העדר כל נזקקות טיפולית, כנלמד מתוכנו והמלצות התסקיר שהוגש בעניינו, לצד עדות האופי של חברו ומפקדו בשירות הצבאי המשמעותי ותעודות ההצטיינות לאורך דרכו האזרחית והצבאית.

ביטול הרשעת הנאשמים

13. נקודת המוצא בדין הפלילי הינה כי מי שהוכחה אשמתו, יורשע בדין. ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה, הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי ונועדו למצות את תכליותיו המגוונות, לרבות הטבעת תווית של מעשה פסול בעיני החברה על מעשה העבירה, שגמול עונשי בצידו. כך בדברי בית המשפט בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין :

"חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת" [ההדגשה אינה במקור].

בע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.3.13), חזר והוסיף בית המשפט:

" בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי הימנעות מהרשעה, של מי שאשמתו הוכחה, הינה בגדר " חריג שבחריגים" בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה עשה אך במקרים יוצאי דופן".

ובהמשך:

"... בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי - קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד..."

כך נמצא לדוגמא, ברע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון דחה את בקשת נאשם נעדר הרשעות קודמות אשר החל בלימודי רפואה, ובניגוד להמלצת שירות המבחן בעניין. "על מנת לבטל הרשעתו נדרש המבקש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות".

ברע"פ 8755/21 איאד אבו עראר נ' מדינת ישראל (26.12.2021) שניסבותיו חמורות הרבה יותר, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 52057-10-21) בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (ת"פ 10891-05-20). המבקש, רופא במקצועו, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. המדובר במי שהכה באמצעות ידיו בראשה וידיה שלא אשתו, בבית הוריו, בהמשך, בביתם, הכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה לרצפה ובעודה על הרצפה בעט בה בחזקה והכה בה באמצעות ידיו. כתוצאה ממעשיו נגרמו לאישה חבלות בדמות שבר תוך וחוץ מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים, לרבות סימנים אדומים ברגליה וגבה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ומטעמי שיקום ופגיעה קונקרטיה בעבודת הנאשם ביטל את ההרשעה והטיל עליו של"צ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי בהדגישו כי העבירות בנסיבות ביצוען ותוצאתן, אינן יכולות לסבול ויותר על הרשעת המערער לרבות השתת עונש מוחשי, קיבל את ערעור המדינה, הרשיעו וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור תוך שציין כי מדובר ב"רף מקל" של ענישה.

וכך בת"פ 14547-12-13 מדינת ישראל נ' עמית שרון, בית המשפט דחה בקשתו של נאשם נעדר עבר פלילי שביצע עבירות אלימות במשפחה לביטול ההרשעה על אף תסקיר שירות המבחן שהמליץ על אי הרשעה ועל אף שמדובר בטייס בחברת ישראייר ורישיון הטייס שלו ישלל במידה ויורשע.

14. לצד הדברים האמורים, קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה. המקור הנורמטיבי המקנה סמכות לבית המשפט לבטל הרשעה בפלילים נמצא בסעיף 192 א לחוק סדר הדין הפלילי הקובע: "**הרשיע בימ"ש את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור**". הסמכות קיימת גם מכוח הוראותיו של סעיף 71(א)ב לחוק העונשין התשל"ז 1977- הקובע: "**מצא בימ"ש שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו**".

אשר לאפשרות להימנע מהרשעתם של נעדרים עבר פלילי, שביצעו עבירות אלימות אף חמורות גם בנסיבות ביצוע, נמצא למשל, בת"פ (שלום ב"ש) 9048-01-21 **מדינת ישראל נ' אדרי** (ניתן ב-9.10.22), ביטל בית המשפט הרשעת הנאשם בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה ממש** לפי סעיף 380 בחוק העונשין. המדובר בנאשם שהיה סוהר בכלא "אוהלי קיזר" בבאר שבע והמתלונן היה עצור בכלא. הנאשם סבר כי המתלונן קילל אותו ואת ילדיו, ועל כן נכנס לתאו והכה אותו באמצעות אלה שהייתה בידו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן פצעים בגבה ושפשופים בחלקי גופו. לאחר בחינת מכלול נסיבות המקרה. בית המשפט קבע כי המעשה חמורבהינתן שמדובר בהתנהגות אלימה של בעל תפקיד כלפי עצור שהיה נתון במשמורת שב"ס ובהדגישו כי פגע במתלונן ולא פחות בערכים המוגנים חברתיים כלליים כמו שלטון החוק, דימוי התפקיד הציבורי, אמון שניתן בידי אנשי אכיפת החוק להפעיל כוח ומרות לתכלית חוקית וראויה בלבד ובמידה הנחוצה בלבד. יחד עם האמור, **ניתן משקל משמעותי לעובדה שהנאשם פוטר מעבודתו בשב"ס** וכי עבודתו הנוכחית ותחום לימודיו אינם צפויים להעמידו במצב של יחסי מרות או כוח עודף מול אזרח, ועל כן ומשהנאשם נטל אחריות על מעשיו ונמצא בקשר טיפולי עם שירות המבחן, ובעיקר עמד בנטל המוטל על להראות כי צפוי לו נזק קונקרטי במקום עבודתו הנוכחי כתוצאה מההרשעה, מצא לנכון לבטל הרשעתו.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 22375-03-20 **מדינת ישראל נ' חאדר אל אטרש** (30.5.21), ביטל בית המשפט הרשעת הנאשמים מעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות**. הנאשמים תקפו את בן משפחתם (אחיו של אחד הנאשמים) בכך שלאחר שרדפו אחריו עד לפתח ביתו, השליכו אבנים לעברו ולעבר בנו וגרמו לפצעי שפשוף בכתפו, סימני חבלה בגבו וחתכים בראשו. המתלונן הופנה לטיפול בבית החולים סורוקה ופצעיו נסגרו באמצעות סיכות. בית המשפט קבע כי מדובר בעבירה שבנסיבותיה ניתן לשקול הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה בכלליים, בהינתן שהעבירה אינה ברף החומרה הגבוהה, וכי נסיבותיה אינן מחמירות יתר על המידה ותוצאותיה לא קשות במיוחד. מכאן, ומשעלה בתסקירי שירות המבחן כי הרשעה עלולה לפגוע ביכולת הנאשמים לחזור למסלול חייהם טרם האירוע ולאחר שנמצא כי אלה עומדים במירב המבחנים שפורטו בהלכת כתב, וזהו האירוע פלילי ראשון ויחיד של הנאשמים, נמצא כי יש כאמורלבטל הרשעתם.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 **תאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (30.12.20), **(אליו הפנתה ההגנה)** קיבל בית המשפט ערעור המערער שהודה בביצוע עבירת **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** והורה על ביטול הרשעתו וביטול המאסר המותנה שהוטל עליו. במקרה הנדון דובר בנאשם שיחד עם אחרים רדף אחר המתלונן ולאחר שתפס אותו חנק אותו כשהאחר בועט בו ועוד אחר מכה בגבו במכת אגרוף וכתוצאה ממעשיהם נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות המטומה בקרקפת, פצעים שטחיים, נפילות בלסת התחתונה ורגישות בכתף. נפסק כי בנסיבות העניין, והגם שאין לחד מתוקף חומרת העבירה שביצע המערער, סוג העבירה בנסיבותיה, חלקו המוגבל יחסית של המערער בביצוע העבירה והנזק שנגרם למתלונן בצד הפגיעה הצפויה למערער אם תיוותר ההרשעה על כנה, גוברים על משקלם

של האינטרסים הציבוריים העומדים ביסוד הדין הפלילי.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 15379-09-19 **אליהו בניון נ' מדינת ישראל** (21.11.19), ביטל בית המשפט הרשעת המערער **בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 בחוק העונשין**, בקבעו כי בנסיבותיו של מקרה ספציפי זה ניתן לבטל את ההרשעה מתוך הנחה שיש בכך משמעות של ממש לעניין עתידו המקצועי של המערער. המדובר במערער שאגב דין ודברים בינו ולמתלונן בתור לקופה, תקף את המתלונן שהוא עובד המקום, באופן שהתקרב לעברו ונגח בראשו. כתוצאה מכך, נפצע המתלונן במצחו בדמות חתך ונאלץ לעבור טיפול הכולל ניקוי ותפירת החתך. בית המשפט ציין כי לא בלי התלבטות הגיע למסקנה שניתן בנסיבותיו של מקרה ספציפי זה לבטל את הרשעתו של המערער, ובין שיקוליו הביא בחשבון כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי כעולה מתסקיר שירות המבחן ולצד זאת, נתונו האישיים של המערער אשר נעדר עבר פלילי, נעדר דפוסי התנהגות עבריינית, גדל בסביבה נורמטיבית, ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעתי משמעותי והסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד נמוך. בית המשפט עוד נתן משקל לעובדה שהאירוע התרחש באופן ספונטני, את החרטה שהביע המערער אשר גם שילם פיצוי למתלונן.

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה בהליך הפלילי היא תוצאה חריגה השמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן בהם נמצא כי אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם נוכח הרשעתו לבין חומרת העבירה, אשר עומדים בשני תנאים מצטברים. הראשון, עניינו בחומרת פגיעתה של ההרשעה בנאשם וקיומו של יחס בלתי פרופורציונלי בין אותה פגיעה למעשה העבירה. השני, עניינו בטיב העבירה כמאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: עניין כתב), ומהעת האחרונה: רע"פ 619/18 **משה בזיזנסקי נ' מדינת ישראל** 01.03.18; רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.2017)).

15. ישום המבחנים שהתוו בהלכת על מבחני המשנה שבה, על המקרה לפני מעלה כי נקודת האיזון נוטה לביטול הרשעת הנאשמים מבלי שיפגע ממש האינטרס הציבורי לרבות שיקולי ההרתעה והגמול.

תחילה נחזור ונדגיש כי עבירות האלימות נחשבות לעבירות חמורות שהיחס אליהן הוא של הוקעה, גינוי ומיאוס.

עבירת הפגיעה בה הורשע הנאשם הינה עבירת עוון שהעונש הקבוע לצידה הינו 3 שנות מאסר. לא נרחיק לכת אם נאמר כי עבירה זו אינה ממוקמת במקום גבוה בסולם עבירות וכי אינה מאותן עבירות אשר בכל מקרה תיתן את הבכורה לאינטרס הציבורי על פני האינטרס של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה במקרה לפני אינן מהחמורות, הן בהתייחס לעובדות לפיהן העבירה לא בוצעה בצוותא עם אחר או בחבורה, לא בוצעה באמצעות כלי תקיפה, ותוצאות התקיפה, בדמות חתך בראשו שהצריך סגירה באמצעות סיכות, מלמדת במובהק כי העבירה נותרה במדרג שאינו מהחמורים. לא נטען לתוצאות פיזיות נוספות מעבר לאותו חתך ואדמומיות בפלג גופו העליון של המתלונן, אשר את עמדתו ו/או הצהרתו לא ניתן היה לקבל נוכח שהיה אסיר בתקופה בה נערכו התסקירים. מעבר לאמור, נסיבות ביצוע העבירה כוללות את אותה אלימות שהפעיל המתלונן כלפי בני משפחתם של הנאשמים משך תקופה ארוכה, אלימות מילולית שהגיעה כדי אלימות פיזית בהתייבבותו יחד עם 4 גברים נוספים בפתח ביתה של אחות הנאשמים כשהם מאיימים לפגוע בהם כשתוך כך ביצעו אקטים אלימים בדמות השלכת אבנים לעבר הבית ודפיקות בדלת הבית.

האירוע האלים במהלכו נפצע המתלונן לא תוכנן על ידי הנאשמים. מכתב האישום ותסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד כי כל שבקשו ועשו תחילה הנאשמים היה להרחיק את המתלונן מחייה, ביתה וסביבתה של אחותם, אולם המתלונן סרב לעשות כן, משך חודשים רבים וביום האירוע תוך שהוא מבצע אקטים אלימים כלפי בני המשפחה ולמעשה פעם אחר פעם בודק את גבולות ההכלה של כלל בני משפחתה של בת זוגו לשעבר.

נחזור להזכיר כי למתלונן חלק משמעותי מקדים להתרחשות האירוע האלים, ולא ניתן לומר כי התנהגות הנאשמים היא ביטוי לבריונות חסרת מעצורים, לשמה, המלמדת על הלך רוח עברייני, אלים ומסוכן מאד.

ההיפך הוא הנכון, בתסקיר מיום 20.11.22 אז במסגרת הדיווח על כי נאשם 1 שולב בקבוצה טיפולית אצל שירות המבחן, ניתן הדגש על הקושי המשמעותי של הנאשם עם מעשיו לרבות הערכה כי נעדר דפוסים עברייניים ובעל מערכת ערכים נורמטיבית. כך ויותר ביחס לנאשם 2 עליו מסר שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבורו תחושת בושה עמוקה ופגיעה בתפיסתו העצמית החיובית והמתפקדת ובדימויו העצמי, כשבסופם של דברים ציין כי אינו זקוק להתערבות טיפולית, שכן מדובר באדם צעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומתפקדת.

העבירות בהן הורשע נאשם 1 והעבירה בה הורשע נאשם 2 אינן מהחמורות בעבירות מסוג זה, מכאן ובהינתן חלקו המשמעותי של המתלונן שהוביל להשתלשלות האירוע, ניתן לומר כי מדובר בעבירות שבנסיבות ביצוען אינן מחייבות מבחינת האינטרס הציבורי, את הרשעת נאשם 1 ובוודאי לא הרשעת נאשם 2.

באשר ליחס בין הנזק הצפוי לנאשמים בהותרת הרשעתם, לבין חומרת העבירות כאמור, סבורני כי זה בלתי פרופורציונלי.

בנוגע לנאשם 1 נמצא קיומו של נזק קונקרטי מוחשי וברור ככל שתיוותר הרשעתו על כנה. לבית המשפט כמו לשירות המבחן הומצא מכתב (נ/7) חתום בידי ירון גריב, מנהלת קבוצת PLE, "לנדא קורפריישן בע"מ", מיום 28.11.2022, שם צוין כי הנאשם עובד בחברתם החל מיום 02.09.2018 כמומחה אינטגרציה ברצפת הייצור, תפקיד אשר דורש הכשרה וניסיון רב אותו קשה למצוא. עוד צוין כי הנאשם אחראי על הביקורת הסופית של איכות מכונת הדפוס הדיגיטלית לפני היציאה ללקוח ולאחר ביצוע אינטגרציה באתר הלקוח. צוין כי נאשם 1 הינו עובד מקצועי מאוד אשר בכל תקופת העסקתו בחברה פעל בצורה אחראית ונעימה. לצד כלל האמור הודגש כי הרשעה של הנאשם תפגע ביכולתו למלא את תפקידו באופן סדיר ותגביל יכולתו לצאת ללקוחות בארה"ב ומדינות נוספות שהינו הינו חלק משמעותי מתפקידו. והובהר בלשון בהירה וחד משמעית כי במידה והנאשם יורשע, חברת "לנדא קורפריישן בע"מ" תאלץ להפסיק את העסקתו בחברתם.

נוכח החשש שמא הרשעה תפגע באפשרות הנאשם לעבוד מול גופים ציבוריים כמתואר לעיל לרבות הפסקת עבודתו, לצד נתוניו האישיים של הנאשם שהינו אדם בוגר שזו מעורבותו היחידה בפלילים ומאז לא נפתח תיק פלילי נוסף, שלקח אחריות על מעשיו ומודה בביצוע העבירות, שהינו בעל כוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי ועורך מאמצים תעסוקתיים - בא השירות בהמלצה לביטול הרשעתו ובתוך כך הדגיש כי בביטול ההרשעה יועבר מסר מעודד לשייכותו הנורמטיבית של הנאשם לחברה ולכוחות החיוביים אצלו.

המסקנה מכלל האמור הינה כי לאור שחומרת העבירות אינן מהגבוהות בעבירות מסוג זה, ומנגד השפעתה

הקשה של הרשעה על חייו ועבודתו של הנאשם לרבות סיכוי שיקומו - יש להמנע מהרשעתו בדין.

בנוגע לנאשם 2 נראה כי אין צורך להוסיף ולהרחיב בהנמקה לביטול הרשעתו, בין היתר, בשים לב לחלקו באירוע, הרשעתו בעבירת איומים שכשלעצמה אינה בעצימות גבוהה, לצד ניסיונו, בהידברות, להניא את המתלונן מלהמשיך להוות איום על בני משפחתו. לכלל האמור, העובדה עליה אין חולק, לפיה בשל ההליך המשפטי שהתנהל נגדו בתיק דנן פוטר נאשם 2 מעבודתו כמפקד מחסום "ארז", נשקו נלקח ממנו ורישיון הנשק נשלל, הוא מנוע מזה כשנתיים להתנדב לשירות מילואים חיוני וחשוב כעולה מעדות מפקדו וחברו לשירות הצבאי וכדבריו: "**החיים שלי התהפכו ממש. מצאתי את עצמי בלי עבודה, לא יודע מאיפה להתחיל, מעצר בית, עד היום אני סוחר..**"

עוד יש להדגיש בעמדת ודעת שירות המבחן לפיה קיימת חשיבות ממש שענישת הנאשם לא תהווה מכשול לעתידו התעסוקתי, להמלצתו לבטל הרשעת הנאשם, ובדגש על כי לא נזקק לכל הליך טיפולי לאור מאפייני אישיותו החיוביים ונתונים הטובים כנלמד מהתסקיר, תעודות ההוקרה וההצטיינות מאז נעוריו ומשירותו הצבאי המשמעותי ולאחריו

סוף דבר

בסוף הדברים ולא בשולי חשיבותם אוסיף כי הנאשמים, שניהם, הותיר רושם חיובי ביותר על בית המשפט, בעיקר על הדרך המשמעותית שעשו עד למקום בו הם מצויים כיום, לרבות אותה הבושה והמבוכה שניכר שאחזו בהם נוכח מעורבותם באירוע האלים, בקשת הסליחה מהמתלונן ויתר בני המשפחה, כמצופה ממה שנלמד עליהם ומי שהם.

התרשמתי משני אחים טובים ומטיבים עם החברה הישראלית, משפחתם וסביבתם. שניים אשר באופן חד פעמי ושלא מרצונם ושלא מטובתם, כשלו. שניים אשר הותרת הרשעתם בדין תהא לכתם ככד בחייהם ותפגע משמעותית בתעסוקתם ולא פחות בדימוי העצמי והציבורי עליו עמלו משך כל שנות נעוריהם ובגרותם.

סבורני כי מכלול הנסיבות בתיק זה, לרבות נתניהם האישיים של הנאשמים, חלקו ותרומתו של המתלונן להתרחשות האירוע, התרשמות שירות המבחן מהנאשמים והמלצתו העונשית, לרבות בשאלת ההרשעה נוכח החשש הממשי מנזק קונקרטי שייגרם לכל אחד מהם כתוצאה מהותרת הרשעתם- מצדיק את המסקנה כי יש לבטל את הרשעת הנאשמים, ולאפשר להם להמשיך בחייהם הייצרניים ללא הכתמתם בפלילים. אשר על כן, אני מבטלת הרשעת נאשם 1 מעבירה של איומים ועבירה של פגיעה, וכן מבטלת הרשעת נאשם 2 מעבירת איומים, ומורה כדלקמן:

נאשם 1

א. צו של"צ בהיקף של 100 שעות. הנאשם יבצע את עבודות השל"צ משך שנה מהמועד שייקבע על ידי שירות המבחן ובהתאם לתכנית אותה ייקבע השירות המבחן.

ב. צו מבחן לתקופה 12 חודשים.

ג. הנאשם יפצה בסך של ₪ 3,000 את המתלונן. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 30 ימים מהיום ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה במזכירות בית המשפט.

הובהר לנאשם כי ככל שלא ישתף פעולה עם שירות המבחן או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ואת צו המבחן ולהטיל תחתיו עונש אחר. המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לשירות המבחן אשר יגיש תכנית לביצוע של"צ תוך 30 יום מהיום.

נאשם 2

הנאשם יפצה בסך של 2,000 ₪ את המתלונן. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 30 ימים מהיום ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה במזכירות בית המשפט.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.